

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **Lisa style s. r. o.**, se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1, zastoupená Mgr. Tomášem Krejčím, advokátem, se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2013, č. j. 208/1.30/13/14.3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 16 (vedené pod sp. zn. 6 Ads 69/2013), a ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 25 (vedené pod sp. zn. 6 As 134/2013),

tako:

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 69/2013 a 6 As 134/2013 **se spojují** ke společnému řízení, přičemž nadále budou vedeny pod sp. zn. 6 Ads 69/2013.
- II. Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 16, **se odmítá**.
- III. Řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 25, **se zastavuje**.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 2. 9. 2013 napadla žalobkyně (dále „stěžovatelka“) usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 16, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného pro nezaplacení soudního poplatku, a zároveň usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 25, kterým bylo rozhodnuto o vrácení následně zaplaceného soudního poplatku žalobkyni.

K výroku I.

[2] Napadená usnesení byla vydána městským soudem v rámci jednoho řízení a skutkově spolu úzce souvisejí. V obou věcech jsou dáni totožní účastníci řízení ve stejném procesním postavení.

[3] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 39 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl o spojení uvedených

řízení o kasační stížnosti ke společnému projednání, neboť takový postup bude procesně efektivnější.

K výroku II.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti směřující proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 10 Ad 9/2013 - 16. V rámci ověřování splnění podmínek k věcnému projednání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zkoumal také otázku, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

[5] Napadené usnesení Městského soudu v Praze č. j. 10 Ad 9/2013 - 16 bylo dle doručenký (založené ve spisu městského soudu) zástupci stěžovatelky doručeno dne 30. 5. 2013. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje; přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti byl tedy čtvrtek 13. 6. 2013. Kasační stížnost byla podána až dne 2. 9. 2013 (viz záznam o ověření elektronického podání na č. l. 27 spisu městského soudu), a je tedy v části směřující proti usnesení č. j. 10 Ad 9/2013 - 16 opožděná.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud výše dovedil, že stěžovatelčina kasační stížnost v části směřující proti usnesení č. j. 10 Ad 9/2013 - 16 byla podána opožděně, nezbylo mu než ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

K výroku III.

[7] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 9. 2013 stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce uvedla, že bere kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 Ad 9/2013 - 25, zcela zpět.

[8] Podle ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[9] Vzhledem k tomu, že o stěžovatelčině kasační stížnosti nebylo dosud rozhodnuto, Nejvyšší správní soud usnesením řízení o kasační stížnosti v části směřující proti usnesení č. j. 10 Ad 9/2013 - 25 zastavil podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

K výroku IV.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 2. října 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu